

نوشته «هارولد میرسن Harold Meyerson»

در «واشنگتن پوسست»

گزارشگرار انگلیسی به پارسی

صدیق رهپوترزی

گزافه گران برای «عیسا»

آن گونه که می دانیم عیساییان سراسر جهان، جشن تولد «مسیح» برپا می دارند. زمان مناسب است تا در مورد کوهی از روش های اخلاقی، انسانی و ریاکاری همرا با دورویی حزب جمهوریخواه ما که به شدت عیسایی شده است، با چشم ژرف تر و کاونده تر بنگریم.

این امر روشن است که چیز تازه یی در مورد این واقعیت که حزب جمهوریخواه، به شدت عیسایی شده است، بگوییم وجود ندارد. درست هفت سال پیش، آن گاهی که آقای «الگور»، با «بوش» در بحث وگفتگوی انتخاباتی رو به روی هم قرار داشتند، از «بوش» پرسیده شد تا از فیلسوف مورد پسندش نام ببرد. او بدون ذره یی اندیشیدن، پاسخ داد که «عیسا». اما، امسال اندازه و شاخص «مسحیت» در این حزب، به ذوره جدید اوجش دست یافته است. این امر، در واژه گان «میت روممی» نامزد جدید این حزب که به این باور است که «عیسا» ناجیش شمرده می شود، تبلور ویژه یی می یابد. او این حرف و یا درست تر، شعار را برای آن به زبان آورده است تا جلو رای دهنده گان «اخلاقی» را از روی آوردن به «مایک هکابی» نامزد دیگر همین حزب، سد نماید.

نگرانی من از این که می بینم دریای ژرفی میان کنش های سیاسی حزب جمهوریخواه و دید گاه های بنیاد گذاران کشور ما که به صورت روشن بیان داشته بودند که در «قانون اساسی»، جایی برای آزمایش باور های دینی رهبران جمهوری روشن اندیش و نو ما، وجود نخواهد داشت، روز تا روز دهن بازمی کند، نیست. من را این حقیقت دردناک به شدت به تشویش می اندازد که خلا ژرف کنونی میان آموزش وحی مُنزل یا حقیقت انجیل، با موعظه حزب جمهوریخواه وابسته به همان آموزش که از شدت گسترش، مرز پوچی را عبور نموده و راه اش را از آن جدا نموده است، به چنان تحجر و سنگواره گی دست بیابد که خود سدی را در برابر باور «مسیحت» برپا دارد.

سیاست های رئیس جمهور، به صورت نمونه، می تواند به شکل گسترده و یا محدود، در یک چارچوب سنجه های جهانی دفاع گردد. اما، هرگاه «بوش» بخواهد تا دفاع از اصل به اصطلاح جنگ پیشگراانه اش را با هشدار «مسیح» که گفته بود اگر کسی به روی ات با سیلی بزند رخساره دیگری برای اش بگردان، تطابق بدهد، به ساده گی می توان گفت که او به راستی یک طلبه الهیات به شمار می رود تا بتوان در این راستا اعتباری برای اش قایل شد. نکته جالب دیگر، جانبداری او از شکنجه می باشد که در ماه ها اخیر تاکیدش بر آن، سر و صدای زیادی به راه انداخته است. او مجلس نماینده گان را تهدید نمود که اگر قانون منع شکنجه معروف به «تخته تر» را بپذیرند، آن را با استفاده از حق «رد» یا «وتو» یش، باطل اعلام خواهد نمود.

این تنها «بوش» نیست که اصل های باور شاد «مسیحت» ش، آمیزه پُر تناقضی از رحم و بیرحمی تا مرز شکنجه می باشد. جالب توجه این است که تمام نماینده گان حزب جمهوریخواه در مجلس، مخالف پایان دادن به شکنجه «تخته تر» بودند. هرگاه نگاهی به نامزادان ریاست جمهوری حزب جمهوریخواه بیندازیم، تنها «هوکابی» و «مک کاین» نامزد دیگری که زیاد هم مذهبی نیست، با شکنجه مخالفت کردند و تنها

«رون پاول» این مرد آزادیخواه یا لبرل بود که اصل جنگ پیشگراانه را زیر پرسش برد و بس.

آن گاهی که پای مساله مهاجران در میان آمد، سیاست دورنی جمهوریخواهان، صرف نظر از این که در ردیف و طیف نامزدان و یا رای دهنده گان قرار دارند، از پرده بیرون افتاد. باور های اینان، به صورت کامل و تمام عیار با آموزش ها و آیت های مُنزل «انجیل» در تفاوت قرار دارند. این امر، نی تنها در بر گیرنده درک آنان از مهاجرت می باشد، بل بر خورد آنان را با مهاجرانی که هم اکنون این جا زنده گی و کار می نمایند، شامل می گردد. به این نکته توجه کنید : مهم تر از همه این که عید «مسیح»، نی تنها تولد «عیسا» را جشن می گیرد، بل به مساله گریز و یا فراری که خانواده اش در نتیجه غضب «هرود» زمامدار آن زمان «فلسطین» که در هنگام تولد «عیسا»، بر اریکه قدرت در آن جا، تکیه زده بود، به آن دچار شدند، می پردازد. به همه روشن است که این فراریان، بدون داشتن سند «قانونی» وارد «مصر» شدند. «انجیل» هرگز حرفی در مورد سند قانونی برای مهاجران بیان نمی کند. در کتاب «تورات» یا «عصر عتیق»، در بخش «سفر خروج»، خدا هنگام سخن زدن با «موسا» در کوه «سینا» چنین می گوید، " شما هرگز بیگانه یی را نی برنجانید و نی بر وی ستم روا دارید، زیرا شما خود بیگانگانی در سرزمین «مصر» بودید."

بایست به این نکته متوجه بود که فریاد کرکننده یی که جمهوریخواهان در این روز ها با کوس و کرنای رسانه یی به راه انداخته اند، هرگز جلو موج مهاجران را در مرز ها ی مان گرفته نمی تواند، اما، تنها اثری بدی که از خویش به جای می گذارد این است که بر کودکان وهم چنان بر پدران و مادرانی که هم اکنون بدون «سند» در این جا زنده گی می نمایند، ستم روا می دارد.

به همین دلیل، «رومی» بر «هکابی» حمله نمود که او کودکان مهاجران را که پدر و مادرشان بدون سند آنان را به این جا آورده اند، از ریشه جدا می نماید. جای شگفتی است که «هکابی» به بهانه این که با تصویب برنامه «جیم گل کریست» که گروه اش مدت هاست به بهره کشی از کارگران روزمزد آن سوی مرزها دست می زند، از دیدگاه های اش دفاع می نماید.

تقاضا برای این که برای ورود منظم مهاجران سر - و - سامانی داده شود، از طیف گسترده یی در ساختار سیاسی ما بر می خیزد، اما، فشار برای پیگرد و تعقیب مهاجرانی که هم اکنون در میان ما زنده گی می نمایند، تنها و تنها از گروه دست راستیان حزب جمهوریخواه که با استفاده از هر نمایشی دم از وفاداری خویش به «مسیحت» می زنند، شنیده می شود.

ما در «امریکا»، پیش ازین هم شاهد چنین نوع «مسیحت» خواهی بوده ایم. این بار، بوی دیدگاه قبیله یی بیش تر از باور دینی از آن بر می خیزد. این فریاد های عقب گرد، در دورانی در کشور سر بلند می نماید که بیش از پیش در آن رنگ تنوع و چند گونه گی در اعماق جامعه راه باز می نماید و از سوی دیگر فرصت های اقتصادی تنگ و تنگ تر می گردد. ما، در سال های بیست، اوج این بحران را در وجود گروه یا طایفه یی به نام «کو کلوکس» («همبود سری امریکایی» از نژاد پرستان سپید پوست که در برابر سیاه پوستان از دهشت و ارباب کار می گرفتند. پایگاه این همبود، در بخش های جنوبی بوده و پس از «جنگ داخلی» قد بلند کرده بود. ط) شاهدیم. این ها، بیانگر بحران اندیشه یی «بومیان» گروه مذهبی «پروستانت» به حساب می آید. آنان به ناراحتی می دیدند که در صف های شان، روز تا روز تعداد «کاتولیکان» فزونی می گیرد.

امروز نمی توان تصور نمود که هوا داران همبود «کو کلوکس»، باور خویش را به مثابه ماموریت «مسیحت» به حساب آورند، اما، میلیون ها تای شان به چنین ماموریتی باور داشتند.

امروز رای دهندگان اخلاقی جمهوریخواهان، خشم خویش را با باورمذهبی شان درهم می آمیزند . «لو دوبیس» یک چهره نابی است که دنیا باورانه می اندیشد. اما، متعصبان و خشک مغزان فراوان را می توان در میان گروه «دینداران قدیمی» در حزب جمهوریخواه، دید. اینان باتمام نیرو تلاش می نمایند تا بر نامزدان جمهوریخواه مانند «مک کاین» را که با دید شان موافقت نمی نمایند، فشار وارد نمایند ومهر بد طالعی را بر آنان بزنند.

اندوه بار ترین و دل تنگ کننده ترین مساله در کار زار انتخابانی جمهوریخواهان این است که صف نشینان این حزب، از نامزدان خویش می خواهند تا روز به روز وبا گذشت هر هفته، بادیدگاه تنگ نظرانه تر، سختگیرانه تر و متعصب تر به مساله ها برخورد نمایند. حالا، در این عید «مسیح»، فرصت نابی است که بایست صف نشینان این حزب را با همه بُعد های دو ورویی، ریا کاری و تذویر رهبران شان آشنا ساخت.

پایان

www.ayenda.org